

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر عامل مکان در طراحی معماری فضای بازی کودکان

محل انتشار:

اولین همایش ملی اندیشه ها و فناوری های نو در معماری (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

فریبا امینی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات آذربایجان شرقی

خلاصه مقاله:

انسان از نظر فیزیولوژیک نیاز به جنبش و حرکت دارد و بازی جزء مهم این جنبش و حرکت است. انسان برای رشد ذهنی و اجتماعی خود نیاز به تفکر دارد و بازی خمیرمایه تفکر است. بازی کودکان عبارت است از تلاش برای لمس و حس دنیا و تحت کنترل در آوردن و آشنا شدن با آن. بازی به لحاظ فرهنگی، اجتماعی و روانی واجد اثرات پایداری در تربیت کودکان، الگوهای روانی و توانمندیهای انسان میباشد. امروزه با توجه به صنعتی شدن جوامع و رشد و گسترش روز افزون جمعیتها، منازل مسکونی فاقد مکانهای مناسب برای بازی کودک است، بنابراین وجود فضاهای بازی در جوامع امروزی ضرورت یافته است. در طراحی این گونه فضاها مطالعه و شناخت اصول ایمنی لازم، عدم یکنواختی وسایل بازی، رعایت تناسبات انسانی، مصالح صحیح و شرایط محیطی و... لازم میباشد. مکان کلیدی است از ترکیب نظم طبیعی (محیط طبیعی بستر طرح)، (نظم بشری) معماری (و رویدادهای انسانی جاری در آن به واسطه موضوع طرح) اهداف کاربر طرح). کیفیتی که منجر به ظهور مکان در معماری می شود. این امر در سه حالت می تواند در کالبد ساخته احراز شود: 1 تعامل محیط طبیعی بستر طرح با معماری به عنوان یک پدیده قرارگیرنده در محیط. 8 تعامل انسان در جایگاه کاربر طرح با معماری (رفتارهای موضوعی کاربر در معماری). 9 تعامل انسان با محیط طبیعی به واسطه معماری (رفتارهای محیطی کاربر در معماری). هدف پژوهش حاضر بررسی تعامل محیط - طبیعی بستر طرح با معماری به عنوان یک پدیده قرارگیرنده در محیط می باشد. روش تحقیق پژوهش حاضر توصیفی تحلیلی در تبیین نوع ارتباط بستر محیط طبیعی با فضای بازی می باشد. در این راستا به مطالعه چند نمونه موردی خارجی از طرح های اجرا شده برای زمین بازی کودکان می پردازیم. در نهایت با مطالعه ویژگی های فضای بازی کودکان لازم دیده شد که به بررسی معیارهایی برای طراحی فضاهای بازی مطابق با مکان آن بپردازیم

کلمات کلیدی:

کودک و بازی؛ محیط؛ مکان؛ شاخصه های طراحی فضای بازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/280011>

